

Vänsterpress om Ukraina

10 maj 2014

I delar av Ukraina råder nu inbördeskrigsliknande tillstånd. Förra fredagen attackerades Fackföreningarnas hus i Odessa och i de östra delarna av landet försöker regeringslojala armé- och polisenheter återta kontrollen. Offren kan räknas i hundratals dödade.

Nedan har vi samlat artiklar om dessa händelser från perioden 6/5-9/5

På marxistarkivet finns även uttalanden från den socialistiska organisationen Borotba: [Om attacken mot Fackföreningarnas hus i Odessa](#) (från 3/5), [Solidaritetsbegäran mot naziterrorn](#) (5/5) och [Motstånd trots juntans oupphörliga brott](#) (8/5). Se också intervjun [Precis som för alla andra folk i världen är det främsta hotet mot ukrainarna kapitalismen](#), samt artikeln [Högern förstör Ukraina](#) i tidningen *Dagens ETC* (7/5)

För tidigare artikelsamlingar om Ukraina (den första från februari), se [Svensk vänsterpress om Ukraina](#).

MF 10/5 2014

Innehåll

Arbetaren	1
<i>Ukraina på randen till fullt inbördeskrig</i>	1
<i>Komplicerad bild av konfliktens Ukraina</i>	1
Fakta om Borotba	3
Arbetarmakt	4
<i>Stockholm: Manifestation mot massakern i Odessa fredag 9/5</i>	4
Flamman	5
<i>46 döda i Odessa, Slavjansk belägras</i>	5
Fria Tidningen	6
<i>Fascister anklagas för massaker i Odessa</i>	6
Internationalen	8
<i>Fascistisk terror skakar Ukraina</i>	8
<i>Efter Odessa: Att fortsätta vara mänsklig som politiskt program</i>	10
<i>Vad jag har att säga om Odessa</i>	11
Offensiv	13
<i>Odessa: 40 mördas av fascister</i>	13
Proletären	15
<i>Uttalande från Kommunistiska Partiet: Stoppa terrorn i Ukraina!</i>	15
<i>Vrede i Odessa mot fascistterror</i>	16
<i>Armén sätts in mot folket</i>	18

Arbetaren

Ukraina på randen till fullt inbördeskrig

Axel Green

Arbetaren 9/5 2014

Brandattacken på en ockuperad fackföreningsbyggnad i Odessa i sydvästra Ukraina förra fredagen är en av de värsta hittills sedan president Janukovitj störtades i februari. Över 40 människor dödades i attentatet.

De döda, som bland annat tillhörde vänsterorganisationen Borotba och Ukrainas kommunistiska parti, omkom antingen av rökförgiftning sedan elden snabbt spridit sig i byggnaden, eller av skador sedan de kastat sig från fönstren för att undgå lågorna. Det förekommer också ögonvittnesskildringar som beskriver hur flyende misshandlats till döds av demonstranterna utanför.

Tidigare under dagen hade omkring 2 000 människor samlats för att delta i en demonstration ”för ukrainsk enighet”. Demonstrationen ska ha utgjorts av såväl högerradikala supportrar och ditresta fascistiska paramilitära ”självförsvarsgrupper” som Odessabor som stödjer den nya regeringen i Kiev. Demonstrationen ska sedan ha angripits av motdemonstranter. Plötsligt avlossades skarpa skott, enligt de flesta källor, mot demonstrationen. Fyra personer dödades.

Ögonvittnen har uppgett att elden kom från taken av omgivande byggnader, men videoupptagningar visar också hur en maskerad man skjuter mot demonstrationen bakom en linje av kravallpolis – som inte ingriper.

De omkring 300 motdemonstranterna flydde sedan in i ett köpcentrum förföljda av folkmassan, men drevs därifrån och ska sedan ha flytt till Fackföreningarnas hus. Massan av fascister, huliganer och övriga demonstranter följde efter.

En videoupptagning visar hur folkmassan bränner tältlägret och sedan omringar huset. Plötsligt flyr de samlade i panik, sedan skott avlossas från byggnaden, för att sedan återvända och kasta molotovcocktails mot huvudentrén och andra våningen. Molotovcocktails kastades även från taket på byggnaden mot angriparna på gatan utanför.

Medlemmar i den högerradikala paramilitära organisationen Högersektorn ska också ha brutit in genom en sidoingång och kan ha satt eld på huset även inifrån.

Polisen anklagas av båda sidor för att inte ha ingripit vare sig mot attacken mot ”enighetsdemonstrationen” eller den senare attacken mot regeringsmotståndarnas tältläger.

Komplicerad bild av konfliktens Ukraina

Axel Green, Daniel Wiklander

Arbetaren 9/5 2014

Flera av de döda i attacken mot Fackföreningarnas hus i Odessa i Ukraina tillhör den löst sammansatta Antimaidan-rörelsen, motståndare till den nya regeringen i Kiev. Bland dem medlemmar i vänsterorganisationen Borotba och i Ukrainas kommunistiska parti.

Antimaidan-rörelsen beskrivs generellt i västmedia som prorysk, men enligt Roman Horbyk, medieforskare på Södertörn och ukrainare, är man framför allt emot regimen i Kiev – av olika skäl.

– Grupper som Borotba ser upproret på Maidanorget som konservativt, eller liberalt – pro USA. Många i vänstern delar inte deras syn, och ser i sin tur Antimaidan som antivästliga, säger han till Arbetaren.

– Men vänstern är inte särskilt stor, och agerar mest i periferin. Det bidrar också till att komplicera bilden.

Roman Horbyk menar att bilden av konflikten för och emot Maidan som en mellan vänster och höger är felaktig.

– Det stämmer helt enkelt inte. Det handlar absolut inte om någon klasskamp eller vänster mot höger, säger han.

Denis Gorbach från den anarkosyndikalistiska fackföreningen AWU ser Antimaidan som en mycket problematisk rörelse, med inslag av högerradikala proryska nationalisterna, stalinister och konservativa. Även om många anhängare inte vill ha något med Putin och Ryssland att göra, så leds rörelsen av proryska krafter.

– Objektivt spelar de proryska krafter i händerna, även om de säger att de bara vill ha ett federalt Ukraina, säger han.

Denis Gorbach kallar Borotba ”stalinister”, vilket andra bedömare protesterat mot.

– Det kanske vore mer korrekt att kalla dem poststalinister. De använder ofta Stalins porträtt i sin propaganda, men vill vara ett respektabelt parlamentariskt parti och inte en underjordisk revolutionär organisation.

Aleksej Sachnin, ledande medlem i ryska Vänsterfronten som lever i exil i Sverige, har en annan syn på Borotba än Denis Gorbach från AWU.

– Att kalla motståndet mot regimen i Kiev prorysk är propaganda. Precis som alla på Maidan inte var nazister, säger han.

– När repressionen tog fart i Ryssland hjälpte Borotba oss fly landet. På deras webbsajt kan du se att de gjort hundratals aktioner för den ryska oppositionen. Att de inte deltog i Maidan var på grund av att det var omöjligt. Vänsterfolk som försökte föra fram sina paroller misshandlades.

Aleksej Sachnin anser att de som utförde attacken på den pro-ukrainska demonstrationen var provokatörer som samarbetade med polisen.

– Du kan naturligtvis hitta aggressiva människor överallt, men majoriteten på båda sidor i Odessa har varit vanligt, fredligt folk. Omöjliga att hetsa mot varandra. Så har det varit sedan i februari, säger han.

Sedan kom nazisterna in i bilden. Och vapen.

– Det jag vill säga är att samarbetet med nazisterna är det som skapade tragedin. Men det kan ha varit provokatörer från den andra sidan med.

Enligt Aleksej Sachnin var inte de som uppehöll sig i Antimaidanlägret vid Fackföreningarnas hus beredda på att den stora massan av fascister och fotbollshuliganer skulle storma in och attackera.

– En prorysk grupp attackerade demonstrationen för ukrainsk enhet, men de i sin tur attackerade en annan grupp. Av vad vi kan se var det obehäpnade människor ur lokalbefolkningen som dödades, säger Aleksej Sachnin och fortsätter:

– Människorna i tältlägret har inget ansvar för attacken. De föll offer för en pogrom. Många av dem hade varit i tältlägret i flera veckor – medelålders och många kvinnor som inte tillhörde någon militant grupp.

Denis Gorbach tror att Ukraina är på väg mot ett inbördeskrig.

– Propagandan från båda sidor ökar hela tiden. De blir mer och mer patriotiska. Händelserna i Odessa ses av många som inledningen till ett inbördeskrig. De första offren i ett sådant krig kommer att vara arbetare som inte har en egen politisk röst. De kommer att utnyttjas av olika fraktioner inom borgarklassen, säger han.

Aleksej Sachnin ser även han mycket allvarligt på betydelsen av massakern i fredags.

– Den förstörde alla möjligheter att enas.

Fakta om Borotba

Bilden ovan från demonstration 8 mars 2014 (Internationella kvinnodagen)

Borotba bildades i maj 2011 genom en sammanslagning av flera grupper. Enligt Borotbas egna uppgifter bl a:

Majoriteten av "Marxisternas organisation" (Ukraina)

En grupp f d medlemmar i det ukrainska kommunistpartiets ungdomsförbund

Medlemmar i rörelsen "Ungdomen mot kapitalismen" i Ukraina

Allukrainska arbetarförbundet

Ungdomsförbundet "Che Guevara" i Ukraina

Organisationens manifest förklarar att Borotba står för "revolutionär marxism" och stödjer principerna om "anti-kapitalism, internationalism, anti-fascism, politisk radikalism och jämlikhet mellan könen".

MF 10/5

Arbetarmakt

Stockholm: Manifestation mot massakern i Odessa fredag 9/5

Arbetarmakt 9/5 2014

Antirasister slut upp! Mot massakern i Odessa

Tid: Fredag 9 maj, kl. 16.00-17.30

Samling: Sergels torg

OBS start på Sergel för att snart gå till Utrikesdepartementet på Gustav Adolfs torg.

Den 9 maj är det en vecka sedan nazister brände ner Fackföreningarnas Hus i Odessa. Skyltar med texten Maidans självförsvarsgrupp syntes när de nationalistiska paramilitärerna gick till angrepp – först mot ett tältläger som stod i protest mot regimen i Kiev. När de tältande tog sin tillflyktsort in i fackföreningshuset tändes detta på. Fascisthuliganerna stod därefter utanför eldsvådan redo att angripa de som lyckades ta sig ur branden. Över 40 personer dödades däribland flera aktiva antirasister.

Carl Bildt lade direkt ansvaret på ”de proryska” och ”fotbollshuliganer”, precis som han tidigare vägrat ta avstånd från fascisterna i Ukrainas nya regering (Svoboda). Angela Merkel och Barack Obama höll en gemensam presskonferens och uttryckte förståelse för Kiev-regimens agerande utan att nämna Odessa. Regimen skickar nu till Odessa specialstyrkor som baserar sig på Högra Sektorns (extrema fascister) trupper som formerades kring Maidans försvar.

Mainstreammedia i hela väst har givit en mycket förvriden bild av utvecklingen i Ukraina.

Vår protest riktar sig mot den växande fascismen (även av pro-rysk nationalism och fascism), medias propagandakrig och Carl Bildt/högerregeringens stöd till fascismen. Både den ryska imperialismen och EU och USA:s tydliga inblandning är som bensin på eld mot utvecklingen av ett inbördeskrig. Offer blir vanliga ukrainska arbetare, unga och bönder i båda delarna av landet.

Vänsterorganisationen Borotba har utlyst 8 maj som en internationell protestdag då även slutet på första världskriget brukar firas denna dag. Vi har protesten den 9 maj med start på Sergels torg för att gå till UD samt skicka protestbrev till ukrainska ambassaden.

Arrangörer just nu: Rättvisepartiet Socialisterna, Arbetarmakt, Studenter mot rasism. Fler organisationer och personer som delar dessa ståndpunkter och vill stå med som arrangörer och/eller anmäla talare är varmt välkomna att kontakta eventskaparen.

Flamman

46 döda i Odessa, Slavjansk belägras

Henning S Rubin

Flamman 7/5 2014

Maktkampen i Ukraina fortsatte under den gångna veckan och skördade många nya dödsoffer.

I centrum för den internationella uppmärksamheten stod de militära striderna om staden Slavjansk i östra Ukraina samt den fascistiska milisen Högra sektorns brutala attack mot det ockuperade fackföreningshuset i Odessa i södra Ukraina.

Strider i östra Ukraina

Vid nya attacker mot staden Slavjansk dödades på måndagen minst 30 människor på båda sidor. Staden kontrolleras av proryska separatister som har utropat en oberoende folkrepublik i Donetskregionen. Ukrainas armé inledde i slutet av april en ”antiterroraktion” mot Slavjansk och andra orter där så kallade ”självförsvarsmiliser” har tagit kontrollen över myndighetsbyggnader. Armén intog flera vägspärrar utanför staden, men mötte hårt militärt motstånd och förlorade till och med fyra helikoptrar. Också städerna Kramatorsk och Grusjkovska attackerades av ukrainsk militär och försvarades av tungt beväpnade miliser. Ukrainska och ryska mediekällor angav olika dödssiffror, men det verkar vara klart att människor dog på båda sidor, däribland också civila.

Makthavarna i Kiev påstod att det var ryska specialenheter som skulle ha stått bakom upptrappningen av konflikten.

– Det förs krig mot Ukraina och vi måste vara redo att slå tillbaka mot denna aggression, sa Ukrainas interimspresident Oleksandr Turtjynov i ett tv-tal på måndagen.

Brett motstånd

Utvecklingen i östra Ukraina bygger dock mindre på ryskt inflytande än på den omstridda övergångsregeringens provokationer mot landets rysktalande befolkning. Det finns olika grupper och intressen i östra Ukraina, men den nya aktiviströrelsen enas i sitt motstånd mot den regering som kom till makten efter att den folkvalde presidenten Viktor Janukovitj störtades i slutet av februari i år av den så kallade Maidanrörelsen.

Janukovitjs parti Regioners parti och hans stödparti Ukrainas kommunistiska parti har sedan dess tappat sin betydelse. Istället bygger den nya Antimaidanrörelsen på en bred allians, som rymmer såväl pro-ryska högerextremister, mer moderata förespråkare för regional autonomi samt många antifascister. Gemensamt är motståndet mot den regering som backas upp av västukrainska fascister, borgerliga partier samt USA och EU.

De nya makthavarna i Kiev inledde sitt styre med att förbjuda ryska som officiellt myndighetsspråk i landet och tillät att den högerextrema milisen Högra sektorn fick fungera som en slags halvofficiell hjälppolis. Högra sektorn har attackerat politiska motståndare och också försökt sig på raidar till östra Ukraina för att sprida skräck och provocera. Antimaidanrörelsen reagerade och har tagit över många myndighetsbyggnader i olika delar av östra Ukraina. Donetskregionen utropade sig nyligen oberoende. Också i Donbas, Charkov och Lugansk är antimaidanaktivister starka.

46 personer mördades

Läget i södra Ukraina är däremot annorlunda. Efter en våldsam sammandrabbning mellan proukrainska och proryska grupper flydde många antimaidananhängare till Fackföreningarnas

hus i Odessa på fredagen. Huset attackerades av högerextremister och fattade eld efter att brandbomber hade kastats in.

Officiellt dog 46 personer i den våldsamma brand som utbröt och 200 personer skadades. De flesta till följd av rökförgiftning eller efter fall från de övre våningarna. Enligt vittnesuppgifter misshandlades många, några till döds, av högerextremisterna efter att ha räddat sig ur den brinnande byggnaden.

Nyheter från Odessa är starkt förvrängda av de båda sidornas respektive propaganda. Det är dock klart att det fanns tillresta grupper från bägge lägren i stan, och det står klart att båda sidor var beväpnade. Bland dödsoffren finns enligt den ryska nyhetsbyrån Itar-Tass personer från Ryssland och den autonoma moldaviska regionen Transnistrien. Dessa hade tagit sig till Odessa, precis som många av Högra sektorns aktivister som kom från Kiev och västra Ukraina, för att bidra till polariseringen av staden som hittills inte kunnat domineras av någon sida i konflikten.

FN:s talesperson för mänskliga rättigheter, Rupert Colville, uppmanade regeringen i Kiev på tisdagen att utreda de senaste händelserna i Odessa och Slavjansk. Han påpekade dessutom att det skulle bli ”mycket svårt” att genomföra det planerade presidentvalet den 25 maj under den rådande situationen.

Fria Tidningen

Fascister anklagas för massaker i Odessa

Per Björklund

Fria tidningen 6/5 2014

Händelserna i Odessa den 2 maj var de dödligaste i Ukraina sedan den 20 februari då fler än 70 människor dödades på Självständighetstorget i Kiev. De beskrivs också som de värsta våldsamheterna mellan civila i staden sedan tiden för den ryska revolutionen.

De flesta av offren dog av rökförgiftning efter att ha sökt skydd i en fackföreningsbyggnad som sattes i brand av nationalistiska demonstranter. Några dog när de försökte fly genom att hoppa från fönster, andra ska enligt vittnesuppgifter ha slagits ihjäl av mobben utanför.

De våldsamma händelserna har egentligen sin upprinnelse redan i slutet av februari, när Ukrainas president Victor Janukovitj störtades efter flera månaders demonstrationer i huvudstaden Kiev och andra städer, främst i västra Ukraina. Då samlades motståndare till den nya regeringen i ett protestläger framför Fackföreningarnas hus på Kulikovo Pole-torget.

Tältlägret har sedan dess blivit ett viktigt centrum för den lokala oppositionen mot den nya regeringen, och flera manifestationer med tusentals deltagare har hållits på platsen. Samtidigt har många regeringsanhängare länge krävt att lägret ska avlägsnas av myndigheterna.

Dagen innan den dödliga attacken genomförde vänsterpartier och andra regeringskritiska grupperingar en fredlig första maj-parad genom staden. Men dagen efter förändrades scenen dramatiskt. Inför en fotbollsmatch mellan Odessa-laget Chernomorets och Metallist från Kharkov samlades fans från båda lagen till en gemensam marsch till stöd för Ukrainas enhet som nation. Vad som hände sedan är djupt omstritt.

Enligt den lokala journalisten Sergiy Dibrov, som skriver för Kiev Post, inleddes våldsamheterna när motdemonstranter beväpnade med slagträn, hjälmar och skjutvapen försökte blockera ”Marchen för enighet” när den var på väg till fotbollsstadion. Därefter följde timmar av gatustrider där skottlossning förekom från båda sidor, innan regeringsvänliga demonstranter stormade protestlägret utanför Fackföreningarnas hus.

Ett flera minuter långt filmklipp som publicerats på youtube visar hur en folkmassa angriper protestlägret utanför Fackföreningarnas hus, som till sluts sätts i lågor efter att molotov-cocktails kastas in genom dörrar och fönster på de nedre våningarna. Först långt senare ingriper kravallpolis för att ta kontroll över situationen.

Det ukrainska socialistpartiet Borotba skriver i sin tur i ett uttalande att massakern var planerad och att majoriteten av de inblandade var tillresta högerextremister, snarare än lokala fotbollsfans. Man anklagar också polisen för att bara skydda inrikesministeriets byggnad och överlämna resten av staden ”i händerna på de nynazistiska paramilitärerna”.

Borotbas lokalavdelning i Odessa har varit en av de drivande grupperna bakom protesterna mot den nya regeringen, vid sidan av öppet pro-ryska krafter. Partiets representant i Odessas kommunfullmäktige Aleksej Albu var på plats när Fackföreningarnas hus sattes i brand, men lyckades ta sig ut ur den brinnande byggnaden. En annan av partiets medlemmar, Andrej Brazjevskij, dödades när han försökte fly.

Enligt Borotba var massakern ”organiserad av juntan i Kiev” för att skrämja kritiker av den nya regeringen.

– Verktyget i detta brutala våld är de nynazistiska stormtrupperna, som agerar i nära samarbete med den hemliga polisen som är välbeväpnad och finansieras av oligarkin, skriver partiet.

Som belägg för sitt påstående pekar Borotba bland annat på polisens passivitet och det faktum att attacken sammanföll med en ”antiterroroperation” i staden Slavjansk – enligt regeringen riktad mot pro-ryska separatister med militärt stöd från Ryssland.

Regeringen i Kiev har i sin tur skyndat sig att skylla våldsamheterna i Odessa på ”provokationer” – underförstått pro-ryska sådana. Enligt säkerhetstjänsten SBU startades upploppen av huliganer finansierade av den före detta premiärministern Sergej Arbutov. Syftet ska bland annat vara att sabotera de diplomatiska samtalen om Ukrainas framtid som förs mellan landets regering, Ryssland och västmakterna.

Ingen förnekar dock att de döda i Odessa var ukrainska medborgare och att de allra flesta av dem tillhörde den regeringskritiska sidan.

Tidigare har rivaliserande demonstrationer för och mot den nya regeringen ägt rum i Odessa utan några allvarigare våldsamheter. Nu lär det redan spända läget i staden, som är landets tredje största, förvärras.

På söndagen stormade en folkmassa en polisstation och tvingade polisen att frige 67 demonstranter som gripits under fredagens sammandrabbningar, enligt nyhetsbyrån Reuters. Dagen efter uppgav landets inrikesminister Arsen Avakov att en nybildad specialstyrka bestående av ”civila aktivister” ska skickas till staden, för att bistå den lokala polisen som enligt Avakov agerat ”skandalöst och möjligen kriminellt”.

Våldsamheterna i Odessa sammanföll med den ukrainska militärens operation för att återta flera städer i östra Ukraina från separatister. På måndagen rapporterades om intensiv skottlossning i staden Slovjansk, och flera dödsfall ska ha ägt rum enligt nyhetsbyrån AP.

Enligt Vasyl Krutov, chef för regeringens ”antiterror-center”, är operationerna i östra Ukraina inte tillfälliga.

– Det här är i grund och botten ett krig, säger han till *Time*.

Rysslands president Vladimir Putin har varnat för att regeringens ”straffexpedition” i östra Ukraina innebär dödsstöden för den internationella överenskommelse om nedtrappning av konflikten som slöts i Geneve i mitten av april. USA:s utrikesminister John Kerry anklagar i

sin tur Putin för att stödja ryska separatister i östra Ukraina för att bana väg för fortsatta militär interventioner efter annekteringen av Krim-halvön i slutet av mars.

Internationalen

Fascistisk terror skakar Ukraina

Per Leander

Internationalen 8/5 2014

Fascister i Odessa 2 maj 2014

Den andra maj blev en av de blodigaste dagarna i Ukraina sedan den nya högerregimen tog makten i Kiev i februari. Över 40 oppositionella mördades i den sydukrainska staden Odessa när tusentals ukrainska nationalister och nazister tände eld på Fackföreningarnas hus, där den regimkritiska oppositionen sedan flera månader har haft sin bas. Många av de mördade blev ihjälslagna eller skjutna av fascistmobben när de försökte ta sig ut ur den brinnande byggnaden.

Bland de döda finns medlemmar i det ukrainska socialistpartiet Borotba och Kommunistpartiet, men majoriteten var inte partipolitiskt knutna. Många var äldre kvinnor som hade svårt att fly från röken och elden. Kievregimens propaganda målade först upp att samtliga i byggnaden ska ha varit ”ryssar” eller ”agenter från Transnistrien”, och även om många i oppositionen kan beskrivas som ryska nationalister, så är det långt ifrån alla som är det. Många är inte ens ”separatister” utan snarare federalister som vill se ökat lokalt självstyre, och allt tyder på att de dödade i Fackföreningarnas hus var ukrainska medborgare och Odessabor.

Innan högerextremisterna tände eld på Fackföreningarnas hus, hade det förekommit sammandrabbningar på gatorna i Odessa mellan ukrainska nationalister och vad som beskrivs som ryska nationalister. Det skedde i samband med en fotbollsmatch, då tusentals högerextrema tågade i en ”Marsch för Ukrainas enighet” på stadens gator under den blågula nationalstatsflaggan. Utöver de vanliga fotbollsfansen och huliganerna hade busslaster med uniformerade

och tungt beväpnade nazister från Högra sektorn kommit till staden för att delta i marschen. Den ukrainsknationalistiska marschen angreps plötsligt av en mindre grupp så kallade ”pro-ryska” maskerade demonstranter, också tungt beväpnade. Otaliga videofilmer och fotografier från händelsen visar att flera av de ”pro-ryska” milismännen samarbetade med polisen och dessutom att polisen och ”pro-ryssarna” hade samma röda armband av plast eller tejp, vilket gör att man inte kan utesluta att de var polisprovokatörer.

Den ukrainska nationalistmarschen fortsätter därefter till Kulikovo Pole-torget där Fackföreningarnas hus ligger och den regimkritiska oppositionen sedan flera månader haft ett tältläger. De fascistiska stormtrupperna kastar sig över lägret med bland annat molotov-cocktails och folk flyr hals över huvud in i Fackföreningarnas hus och barrikaderar sig. Fascisterna sätter då eld på byggnaden och massakern är ett faktum.

Polisen lyser här med sin frånvaro, och när de väl kommer till plats gör de inget för att ingripa. Det riktigt bisarra är att överlevarna från massakern är de som senare grips av polisen, anklagade som anstiftare till våldet. På söndagen den 4 maj stormade tusentals vanliga Odessabor polishuset och lyckades frita ett 60-tal av de fångade oppositionella.

Dagen innan massakern var första maj, arbetarklassens internationella högtidsdag, och socialistpartiet Borotba hade trotsat högerregimens demonstrationsförbud i Odessa genom att hålla en stor förstamajdemonstration med röda fanor. Det är därför inte ologiskt att betrakta fascistattacken dagen efter mot Borotba och andra oppositionella, som ett direkt svar från högern på detta ”förbjudna” förstamajfirande i Odessa. Odessa är en av de städer i Ukraina där Borotba är relativt stora och den enda staden där partiet har en invald representant i lokalfullmäktige: Aleksej Albu. Han befann sig också i Fackföreningarnas hus när det angreps, men lyckades ta sig ut ur den brinnande byggnaden.

Fascistattacken mot oppositionen i Odessa sammanföll också med Kievregimens intensifiering av den militära ”anti-terroristkampanjen” mot folkupproret i östra Ukraina. Till skillnad från i östra Ukraina har det också varit relativt lugnt i Odessa fram tills nu, och inget tyder på att det skulle finnas ryska soldater där, till skillnad från den klara misstanken om rysk inblandning i upproret i öst.

”Massakern i Odessa organiserades av juntan i Kiev för att skrämja befolkningen som är missnöjd med den nya regimen, och för att undanröja aktiva kämpar mot den nya regimen. Beviset för detta är det faktum att medlemmarna från yttersta högern samlades och var så välutrustade. Dessutom bevisas det av polisens passivitet och det faktum att ultrahögerns angrepp i Odessa samordnades med ’antiterroristoperationen’ i Slavjansk”, skriver Borotba i ett uttalande från den 3 maj, och fortsätter:

”Juntan i Kiev har öppet slagit in på en väg av våld och blodbad mot sina politiska motståndare. Och verktyget i detta brutala våld är de nynazistiska stormtrupperna, som agerar i nära samarbete med den hemliga polisen som är välbeväpnad och finansieras av oligarkin. Massakern i Odessa avslöjar att nationalisternas och oligarkernas regim i Kiev snabbt håller på att växa över i en öppen terroristisk diktatur av fascistisk sort.”

Efter Odessa: Att fortsätta vara mänsklig som politiskt program

Ilja Budraitskis¹

Internationalen 8/5 2014

Ett par dagar har gått sedan den tragiska händelsen i Odessa, och vi blir serverade dussintals versioner av vad som egentligen hände. Det som förenar dessa olika versioner är sökandet efter den ”osynliga hand” som förde samman de två beväpnade grupperna med demonstranter och en av dem vidare till slakten i Fackföreningarnas hus. De flesta, från Kievs till Moskvas propagandister, är eniga om att polisen medvetet inte gjorde något för att stoppa våldet.

Vidare beskrivs i de olika versionerna hur massakern kan komma att gynna den ena eller den andra sidan: Julia Tymosjenko, som ligger dåligt till i opinionen inför presidentvalet den 25 maj vill sabotera valet för att kunna ta makten senare; Kievregimen vill skrämman ”separatisterna” till underkastelse samtidigt som man beskyller oppositionen för blodbadet; ledarna i Moskva får övertygande argument för hur avskyvärda de som stödjer ”juntan” i Kiev är; den störtade presidenten Janukovyts klan kan kräva att Ryssland ska intervensera. Samtliga dessa teorier låter möjliga eftersom vi, medborgare i Ryssland och Ukraina, är väl medvetna om att alla dessa aktörer faktiskt skulle vara beredda att begå ett sådant här fruktansvärt brott för att nå sina mål. Denna egenskap att kunna offra sina egna medborgares liv är något som kännetecknar den styrande eliten i alla post-sovjetiska länder. Bland de styrande finns ingen som inte är moralsikt kapabel till massmord.

Men oavsett vad de som ansvarar för tragedin i Odessa hade tänkt sig, så kommer massakern resultera i – ja, det har ju redan börjat – en utveckling mot ett inbördeskrig som troligen är omöjligt att stoppa. Under de senaste månaderna – trots militäroperationerna, ockupationerna av byggnader, gisslantagningar, strider i Donbass – har många människor bevarat en smula förhoppning om att kriget skulle kunna undvikas. Orsaken till dessa förhoppningar har inte varit vad man förväntar sig av Putin, Kiev eller Väst, utan det faktum att majoriteten av det ukrainska folket inte har kunnat tänka sig att döda varandra.

Men samtidshistorien från 1990-talet visar oss att vänskapliga grannar och broderfolk som i decennier levt i fred tillsammans, plötsligt kan förvandlas till ”fiender”, sluta vara människor och förvandlas till fruktansvärda monster beredda att begå ofattbara grymheter mot varandra. Det var så, när frågan om statspråk togs upp, som kriget i Transnistrien började. Det var så serbier och kroater kom till en punkt utan återvändo i samband med en ökad fotbollsmatch i Split. I alla dessa fall är det allt för tydligt att kriget gjorde alla till förlorare, och villiga eller ovilliga dras nästan hela befolkningen in i inbördeskriget. Att hämnas de första offren leder till nya offer och väcker krav på nya hämndaktioner. Detta är det mest fruktansvärda med massakern i Odessa, att den oundvikligen kommer att leda till brutala hämnddåd.

Det är inte svårt att se barbariet i lågorna i Fackföreningarnas hus, och som mycket snart kan komma att sluka hela Ukraina i sin eld. Kanske har inte ens de jävlarna som ligger bakom massakern den 2 maj själva fattat vad de har gjort.

Fram tills nyligen skulle uppmaningen att ”fortsätta vara människor” ha låtit som en abstrakt önskan. Nu, efter massakern i Odessa, måste det bli ett konkret politiskt program.

---

¹ Förf. är historiker och publicist, aktiv i Ryska Socialistiska Rörelsen. Översättning: *Per Leander*

Vad jag har att säga om Odessa

Emma Lundström

Internationalen 7/5 2014

Så här är det. Det är inte helt lätt att sätta sig in i och förstå det som händer i Ukraina just nu. Jag har försökt följa utvecklingen i nyhetsflödet så gott jag kan, men det enda jag verkligen vet är att ingenting någonsin är helt svartvitt. Jag vet också att många nyhetsmedier verkar ha haft väldigt svårt att hålla flera bollar i luften samtidigt. Att se att det går att vara kritisk både mot den nya ukrainska regeringens agerande, och mot Putins Ryssland, samtidigt. Att det inte behöver vara antingen eller. Att det inte behöver vara så att du, för att behålla tron på din egen ståndpunkt, måste rita över mordet på ett fyrtiotal människor i Odessa, rita om bilden, få den att överensstämma med den du har bestämt dig för.

Men om vi inte ritar om bilden. Om vi tänker oss skräcken som måste ha bankat i kroppen, rädslan som måste ha skrikit i hjärnan på de människor som jagades in i Fackföreningarnas hus i den sydukrainska staden Odessa den andra maj. Som drevs in i byggnaden av högerextremister som sedan kastade in molotovcocktails i huset. Om vi inte urskuldar dödandet och misshandeln som följde med att de jagade aktivisterna kanske också själva bidrog till branden som utbröt genom att också de kastat molotovcocktails. Inte urskuldar det genom att kalla aktivisterna ”proryska” utan att ta reda på om det verkligen var så och vad detta ord i så fall innebär, i just det här specifika fallet. Om vi inte urskuldar dödandet och misshandeln och mordbranden på något som helst sätt. Då återstår bara det fruktansvärda. Som vi inte kan acceptera. Som vi inte borde acceptera. Som vi borde höja våra röster emot. Med tanke på historien. Med tanke på vad det kan leda till när människor som tidigare levt sida vid sida, hetsas mot varandra, och börjar döda varandra i ett land.

Bara några dagar efter det att nyheten om att minst 42 människor dödades och över 200 skadades, sitter jag mitt emot en ung rysk kvinna som flytt från Ryssland till Sverige tillsammans med sin man, av politiska skäl. Paret har flera vänner i det ukrainska socialistpartiet Borotba. Några av de dödade i Odessa var medlemmar i det partiet. De hade, dagen innan, trotsat Kievregimens demonstrationsförbud. På Första maj.

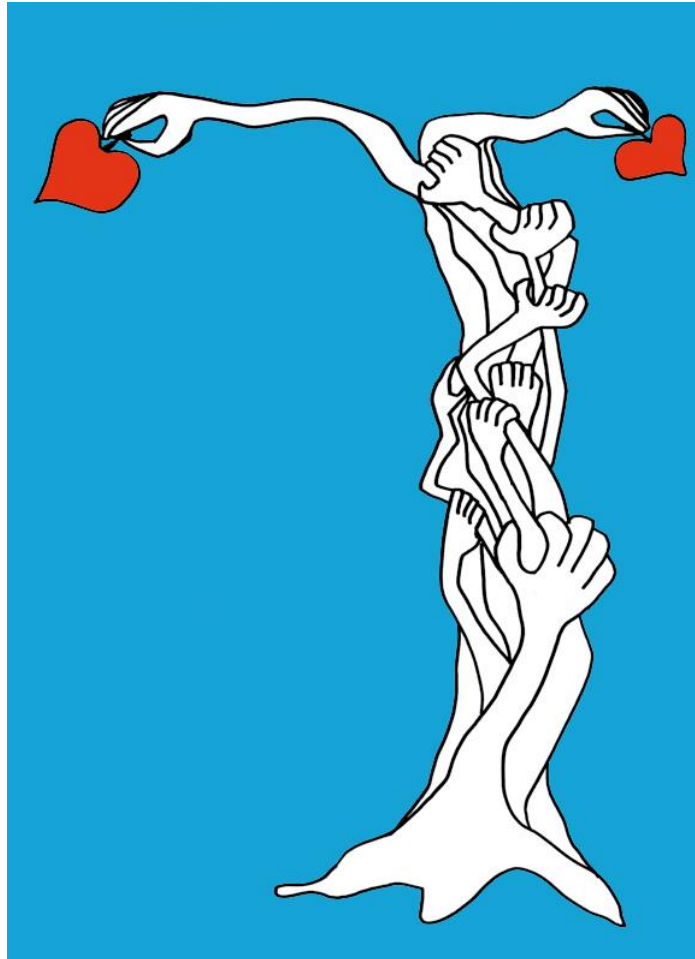
Kvinnan mitt emot mig berättar med ett ansikte så smärtsamt behärskat att jag får ont i magen, om hur en vän hoppade från andra våningen ur byggnaden som nazisterna satt i brand. Hur han bröt båda benen och sedan misshandlades till döds. Andra sköts. Uppgifter ska ha kommit om att det funnits både kvinnor och barn bland de döda.

– Folk kan inte prata med varandra längre i Ukraina, även om båda egentligen vill fred så förstår de inte varandra. Jag tror att det kommer att bli krig. Det kan bli det när som helst, säger den unga kvinnan och vi sitter tysta en stund. Jag tänker på Jugoslavien. Jag tänker på alla de som skickat hatbrev till vår redaktion för att de tycker att vi, genom att belysa det som skedde i Odessa, svärta ned den ukrainska regimen. För att de tycker att de som dog i Odessa bara har sig själva att skylla. För att de inte stödjer Borotba, som redan från början var kritiska till upproret på Maidan, ett uppror som faktiskt, vad som än från början var meningen, har lett till att det nu sitter nazister i den ukrainska regeringen. Vilket skrämmer. Oavsett hur det var innan, under den tidigare ledningen.

Den unga kvinnan ser uppgiven ut när hon frågar mig hur folk inte kan se vart det är på väg. Hon säger att ingen av ledarna i de forna Sovjetstaterna är särskilt främmande för vedervändiga tillvägagångssätt för att få igenom sin vilja. Sedan måste hon skynda iväg. Och jag sitter kvar. Med en stor klump i magen. Ett tryck över bröstet. Ont i hjärtat. Jag vet fortfarande inte riktigt vad som är och vad som inte är. Det enda jag vet är att över fyrtio människor har dödats i Odessa. Under vidriga omständigheter. Om de dödade hade varit anhängare

av den ukrainska regeringen, hade nyheterna rapporterat annorlunda om det då? Nu blev det ju först bara en notisnyhet. Ett antal människor döda. Som om inget. Några liv bara. Som vanligt. Sedan följde väldigt många försök till att förklara att det egentligen inte gick att säga exakt vad som hade hänt och vilka de döda var. Som om det skulle göra dödandet mindre allvarligt.

Det är viktigt att inte sluta ställa frågor. Ännu viktigare att inte på förhand bestämma sig för svaren.

Alldeles innan den unga ryska kvinnan gick sade hon en sak som fortfarande ringer i mina öron:

– 16 000 människor demonstrerade mot nazismen här i Sverige innan jul. Men vem demonstrerar nu, när nazisterna mördar vanliga människor i Ukraina?

Mord är mord. Döda är döda. Människor är människor. Hur vi reagerar på det, hur vi väljer att hantera det, är vad som avgör vilka vi är, när det blåser hårt.

Text och illustration: Emma Lundström

Offensiv

Odessa: 40 mördas av fascister

Bildt och landets högerregering skyller på massakerns offer

Per Olsson

Offensiv 7/5 2014

Ett inbördeskrigsliknande tillstånd råder i Ukraina efter fascisternas massaker i Odessa, södra Ukraina, under den blodiga fredagen den 2 maj och regeringstruppernas upptrappade offensiv i östra Ukraina.

Fredagen den 2 maj blev den blodigaste hittills i Ukraina sedan den förre presidenten Viktor Janukovyjtj tvingades på flykt i februari. Minst 46 personer dödades och merparten, 40 personer, brändes inne efter att Fackföreningarnas hus satts i brand av fascistiska våldsgupper. Över 200 har tvingats söka läkarvård och för 17 rapporteras tillståndet vara kritiskt.

Fascisterna, däribland medlemmar i Högra sektorn, hade åkt till Odessa för att försöka slå ner de lokala protesterna och demonstrationerna, bland annat på 1 maj, som har genomförts mot högerregeringen i Kiev. Fascisterna mobiliserade i kamouflage av att man var fotbollssupportrar som tänkte passa på att tåga för "Ukrainas enhet" på matchdagen.

När fascistmarschen inleddes möttes den av motdemonstranter, men de var för få för att stoppa fascisterna och tvingades retirera till torget där Fackföreningarnas hus är beläget.

Vänstergruppen Borotba, som intervjuades i förra veckans *Offensiv*, säger i ett uttalande som finns på marxistarkiv.se:

"Ända från början – redan när de började samlas på Sobornajtorget – kunde väl utrustade paramilitärer ses bland vanliga ultrahögerfans. De hade sköldar, hjälmar, slagträn, vapen med gummikulor såväl som riktiga skjutvapen. Det var huvudsakligen män mellan 30 och 40 års ålder som uppenbarligen inte var fotbollsfans. En del av dem hade sköldar där det stod skrivet: 'Maidans självförsvarsgrupp 1400'. Dessa nationalistiska paramilitärer blev den främsta angreppsstyrkan under den blodiga massakern på Odessainvånare på Kulikovo Pole-torget... där Fackföreningarnas hus ligger och där det fanns ett tältläger med motståndare till juntan i Kiev.

Aktivister från Borotba tjänstgjorde denna dag i protestlägret tillsammans med andra aktivister och vanliga invånare från Odessa. Totalt befann sig omkring 200 personer i tältlägret, varav hälften kvinnor och äldre män. Nynazisterna började bombardera tältlägret med molotovcocktails och satte eld på det. Aktivister från protestlägret tvingades fly till den närbelägna byggnaden Fackföreningarnas hus. Fascisterna satte eld på bottenvåningen av Fackföreningarnas hus för att försöka döda dessa Odessabor. Elden spred sig ganska snabbt i byggnaden.

I ett försök att undkomma elden började folk hoppa ut från fönstren på de övre våningarna. Men på marken väntade nationalistiska paramilitärer".

Bland de som dödades eller skadades fanns medlemmar i och sympatisörer till Borotba.

"Vi ville ge fienden en näsbränna en gång för alla", erkände en av Högra sektorns ledare i Odessa efteråt till *Svenska Dagbladet* den 5 maj.

En annan medlem av Högra sektorn sa till brittiska *Guardian* att "Målet är att rensa Odessa från oppositionella".

Men utrikesminister Carl Bildts kommentar efteråt var att "det verkar ha börjat med pro-ryska försök att få kontroll över byggnader", när de i själva verket var motståndare till högerregeringen i Kiev som flytt in i Fackföreningarnas hus efter att deras tältläger utanför bränts ner. Efter att de flytt kastade fascisterna molotovcocktails mot fackföreningsbyggnaden.

Polis och myndigheter ingrep inte mot mördarna utan lät de fascistiska stormtrupperna ta över Odessa.

Samtidigt med fascisternas massaker i Odessa och att regeringstrupperna gick till anfall i östra Ukraina höll USA:s president Barack Obama och Tysklands förbundskansler Angela Merkel en gemensam presskonferens där man uttryckte förståelse för regimens agerande. Inte ett ord sades om Odessa, en tystnad som var talande.

Lika talande är Västmedias, den svenska inget undantag, medvetna försök att dölja vad som hände i Odessa eller bara återge regeringens lögnar om att branden startades av oppositionella.

USA och EU skjuter den ukrainska högerregimen framför sig. Västimperialismens agerande bidrar till att våldsspiralen vrids ytterligare några varv mot en hotande avgrund.

Det var ingen tillfällighet att den blodiga fredagen i Odessa ägde rum samtidigt som regeringstrupper inledde en ny offensiv för att om möjligt återta östra Ukraina, den tätbefolkade, industrialiserade och i huvudsak ryskspråkiga delen av landet som regimen förlorat kontrollen över.

Striderna kring Slovjansk den 2 maj skördade minst nio dödsoffer och sedan dess har nya offer skördats i det krigsläge som utvecklas i östra Ukraina. Minst 34 dödades och 30 skadades i de häftiga strider som rasade i och kring Slovjansk i måndags och tidigt på tisdagen (den 5-6 maj).

Stängningen av Donetsk flygplats i tisdags, ”på order av regeringen” [Kiev], enligt engelskspråkiga regeringsvänliga *KyivPost*, kan förebåda en stor truppinsats i denna miljonstad.

Regimens försök att återta kontrollen över åtminstone delar av östra Ukraina har ytterligare försvagat en statsapparat som redan innan var svag och splittrad. Den lokala polisen och kravallpolisen har antingen gått över eller håller sig helt passiva till de proryska gruppernas aktioner. Många av de soldater som regeringen har skickat vill inte heller bli indragna i några strider.

Det i sin tur gör att regeringen blir allt mer tvungen att luta sig mot beväpnade fascistiska ultranationalistiska grupper. De specialstyrkor som regimen nu ämnar sända till Odessa, för att ersätta de lokala polisstyrkorna, ska exempelvis baseras på de försvarsgrupper som formades på Maidantorget och som till stor del stod under högerextremisternas befäl. Med dessa ”specialstyrkor” i Odessa legitimerar regimen och Väst fascisternas våld och terror. Det är en provokation som riskerar att påskynda Ukrainas blodiga delning och ökar risken för att dagens inbördesstrider blir inledningen till ett storskaligt krig.

Massakern i Odessa har ställt uppgiften att bygga demokratiska försvarskommittéer för att organisera arbetarnas väpnade motstånd högst på dagordningen.

Regeringsoffensiven i östra Ukraina tycks ha som sitt främsta syfte att förhindra genomförandet av de folkomröstningar som de proryska grupperna i Donetsk och andra städer i östra Ukraina utlyst till den 11 maj. Men det är knappast troligt att regimen lyckas i sitt uppsåt och om man skulle lyckas skulle det ske till stor blodsspillan och till ett oerhört politiskt pris.

De närmaste dagarna kan i mångt och mycket komma att bestämma framtidsutsikterna för dagens Ukraina.

Efter Odessa och mot bakgrund av fortsatta strider i östra Ukraina har regeringen i än högre grad avskilt sig från den ryskspråkiga befolkningen. Repressionen och den nationalistiska högerpolitiken har gett upphov till att kravet på separation eller långtgående självstyre

(federalism) är på uppåtgående, vilket stärker de förhållandevis små proryska grupper som har ockuperat myndighetsbyggnader och som allt mer kommit att ta över det lokala styret.

Tyvärr finns inga starka socialistiska arbetarorganisationer som kan mobilisera arbetarna och omvandla den utbredda stämning som finns och som formuleras i ”Varken Kiev eller Moskva” till enad kamp och försvar.

Gruvarbetarna i östra Ukraina har visserligen genomfört strejker under de senaste veckorna för höjda löner. Men arbetarklassen saknar en självständig organisering samt en politik som kan utgöra en annan attraktionspol och samla klassen till ett förenat motstånd mot såväl kapitalism, fascism och etnisk splittring som EU, USA och rysk imperialism.

Rättvisepartiet Socialisterna (RS) och Offensiv är i full solidaritet med de ukrainska anti-fascister och socialister, som exempelvis Borotba, som under extremt svåra omständigheter arbetar för att organisera en massrörelse som kan vända utvecklingen och skapa förutsättningar för en enad kamp för ett demokratiskt och socialistiskt Ukraina.

Proletären

Uttalande från Kommunistiska Partiet: Stoppa terrorn i Ukraina!

Ledare

Proletären 7/5 2014

Det som hände i Odessa 2 maj var ett massmord. Tillresta fascister och fotbollshuliganer gick till attack mot ett tältläger i stadens centrum. I tältlägret hade många människor samlats för att visa sitt motstånd mot kuppregeringen i Kiev.

De angripna flydde för sina liv och sökte skydd i Fackföreningarnas hus. Fascisterna svarade med att sätta eld på byggnaden och gjorde sitt bästa för att så många som möjligt skulle dö. Angriparna sköt mot de som försökte fly elden och de som lyckades hoppa ut från högt belägna fönster och balkonger misshandlades brutalt när de nått marken.

I fascisternas angrepp dödades totalt 46 människor och flera hundra skadades. Inte sedan Andra världskriget har Odessas sjukhus tagit emot så många offer.

Ukrainas kommunistiska parti och andra progressiva krafter i Ukraina lägger skulden för blodbadet på de styrande i Kiev.

Först kom de till makten genom att förlita sig på fascistiska och nazistiska våldsgrupper som Högersektorn och andra paramilitära organisationer. Nu skickar Kievregeringen samma krafter till södra och östra Ukraina. Deras uppdrag är att med våld slår ner motståndet och skrämna folket till lydnad.

Det som sker är sanktionerat från högsta ort. Men kuppregeringen försöker dölja vem som bär skuld till tragedin genom att stämpla de döda och skadade som ”separatister”, ”pro-ryssar” eller ”brottslingar”.

Samma förvanskade verklighetsbild framförs av Carl Bildt. Bara några timmar innan mordbranden twittrade han följande: ”Pro-ryska ligister börja bli aktiva och våldsamma även i Odessa.”

När massmordet var ett faktum kom nästa Twitterkommentar:

”Fruktansvärt med minst 38 döda i Odessa. Verkar ha startat med ett pro-ryskt försök att ta kontroll över byggnader. Våldet måste stoppas!”

Den svenske utrikesministern, som vägrar erkänna att det sitter fascister i Ukrainas regering, skyller alltså det dödliga våldet på offren – och indirekt på Ryssland.

Som så många gånger tidigare ställer sig Bildt på de ukrainska kuppmaakarnas och fascisternas sida.

Han blundar för att en parlamentsledamot för regeringspartiet Svoboda efter mordbranden offentligt hyllat insatserna från "nationalisterna", och han blundar för att Högersektorns tillresta våldsverkare öppet sagt att deras mål är att rensa Odessa på "pro-ryssar".

Utrikesministern blundar också för att det är vänsterkrafterna i Ukraina, som är de som i verkligheten försvarar landets enighet mot den liberal-fascistiska regeringens hets och våld mot dem rysktalande ukrainarna.

Bland offren i Odessa fanns för övrigt medlemmar från öppet antiseparatistiska och Putinkritiska organisationer som Ukrainas kommunistparti och det socialistiska partiet Borotba.

Det är kuppregeringen i Kiev – och deras uppbackare i USA, Sverige och andra västländer – som bär huvudskulden till fredagens blodbad. Det är de som gett luft under vingarna åt krafter som inte ens drar sig från att elda upp meningsmotståndare. Det är de som driver Ukraina till kaos, splittring och massmord.

- **Sverige måste bryta stödet till Kievregeringen och fördöma dess våld mot folket.**
- **Allt stöd till det ukrainska folket som åter tvingas kämpa mot fascistiskt våld.**

Kommunistiska Partiets partistyrelse

5 maj 2014

Vrede i Odessa mot fascistterror

Mario Sousa

Proletären 6/5 2014

Händelseutvecklingen i Ukraina blir allt mer dramatisk. Städer och byar attackeras av den utkommenderade ukrainska armén och fascistkårer från Högersektorn. Fredliga demonstranter och möten attackeras av beväpnade huliganer och fascister. I Odessa kulminerade detta våld fredag 2 maj.

Då dödades 46 människor i branden i Fackföreningarnas hus och på Odessas gator.

Sedan statskuppen i slutet av februari har det varit många demonstrationer i Odessa. Tio-tusentals demonstranter har tydligt visat var folkopinionen står. I Odessa är stödet för kupp-regeringen i Kiev i stort sett obefintligt.

Första maj samlades Odessaborna i en massdemonstration mot Kievjuntan och för socialism. Det fascistiska hotet verkade inte finnas i Odessa, och kanske invaggade det Odessaborna i en falsk trygghet om att de kunde få leva i fred.

Fredag 2 maj lämnade många staden och åkte ut på landet. Men plötsligt visade sig verkligheten. Kuppregeringens hot om att slå ner alla som motsätter sig den fanns där hela tiden. Hotet från fascisterna i Svoboda och Högersektorn om att inledda en offensiv mot bland annat Odessa var verkligt.

Fascisterna i Högersektorn passade på att ta sig till Odessa till en fotbollsmatch 2 maj. Över 1000 personer kom från västra Ukraina och Kiev. Fascisterna vet att det är lätt att mobilisera fotbollshuliganer till våld mot vad som helst och vem som helst.

Tillsammans med fotbollshuliganerna blev de en massa på flera tusen personer beväpnade med molotovcocktails, pistoler och batonger. De gick till en våldsamt attack mot ett hundratal personer som befann sig vid mötestältet på torget Kolikovofältet i stadens centrum. Det är från Kolikovofältet som demonstrationerna mot Kievjuntan burkar utgå.

Det hundratal personer som fanns på plats, bland dem många äldre, var tvungna att fly, vilket de gjorde genom att barrikadera sig i det intilliggande Fackföreningarnas hus.

Då gick fascister och huliganerna till attack med skarpa skott och molotov-cocktails. Första våningen var snart i lågor, vilket tvingade de som barrikaderat sig att gå högre upp i huset. Branden spred sig och rökutvecklingen var fruktansvärd. Många människor dog redan då.

Brandkåren kom till platsen men hindrades av fascister och huliganer från att släcka branden.

De som inne i fackföreningshuset hade hunnit ta sig upp till fjärde och femte våningen såg snart ingen annan väg än att gå ut på fönsterbrädor och balkonger. Då besköts de av fascisterna på torget utanför.

Några av de instängda föll, andra hoppade ner för att komma undan elden. Liggande på torget blev de attackerade av fascister och huliganer med stålrör och batonger.

Andrej Brazhevsky var en av dem som valde att hoppa från fjärde våningen. Han blev svårt skadad när han slog i marken men överlevde. Fascisterna visade honom ingen nåd. Andrej Brazhevsky misshandlades till döds med batonger.

Andrej Brazhevsky var en fin kamrat känd för sin vänlighet och goda humör, en bra kommunist, aktiv i debatter och studier. Vi ska aldrig glömma honom och alla de kamraterna som mördades av fascisterna i Odessas brand och på Odessas gator 2 maj 2014. Den officiella siffran för antalet döda i Fackföreningarnas hus är idag 38.

Medlemmar i Högersektorn filmade hela händelseförloppet. På internet kan man se deras egna filmer. De visar hur de skjuter folk som tagit sin tillflykt till balkongerna på fackföreningshuset. Men inte minst visar filmerna hur de går in i huset efter att branden släckts och räknar och smädar de döda. En makaber syn.

Fascisterna gick in först, inga brandmän tilläts gå först. Fascisterna ville säkert göra slut på dem som eventuellt hade överlevt branden. Men det viktigaste, som visas i filmen, är att de räknar de döda.

Det är i Ukraina känt att de får betalt för varje död antifascist. Men att det skulle gå så långt att de går in och räknar förtjänsten i döda kroppar verkade otänkbar. Låt oss inte glömma det, sådan är fascismen.

Efter branden i Fackföreningarnas hus fortsatte fascister och huliganer att sätta skräck i stadens invånare. De gick genom hela centrum och slog ner allt i deras väg. De mötte inget motstånd.

Polisen gjorde få försök att hindra deras framfart. Precis som tidigare får man känslan att polisen har skickats ut bara för att få stryk.

Den svaga polisavspärningen bestående av män i uniformer utan vapen, attackerades med lastbil, påkar, batonger, pistoler och macheter. De står bara där och tar emot utan någon ansats att göra motstånd. Säkert har de fått order att göra så. Man kan på ett videoklipp se hur en polis fått en allvarlig skada vid fotleden av ett macheteliknande vapen.

Som en följd av polisens agerande blev ytterligare åtta människor dödade under fascisternas och huliganernas marsch i Odessa, och över tvåhundra skadades.

Att polisen har fått order att inte ingripa bekräftas av hur myndigheterna agerade efter händelserna i Odessa. Chefen för Odessas regionala administration, Vladimir Nemirovsky, sa offentligt att fascisterna och huliganernas framfart i Odessa var ”legitim”, att det är rätt att slå ner de som motsätter sig kuppregeringen.

Nemirovsky var säkert en av dem som såg till att polisen var passiv mot fascisterna för att istället agera aktivt mot de som motsätter sig Kievjuntan. Oppositionella som lyckades fly från Fackföreningarnas hus och andra som fanns i närheten, totalt 67 människor, blev tillfångatagna och satta i arrest i polishuset! Detta orsakade ett uppror i Odessa.

Redan dagen efter började folk att samlas utanför polishuset. På söndagen var antalet människor över 1000. De rev ner grinden och staketet runt polishuset och hotade att bryta upp dörren.

Då bestämde sig polisen för att släppa de 67 oppositionella i arresten. De mottogs av en jublande folkmassa. Men hotet om åtal mot dem finns kvar.

Attacken mot Odessa är inte den första. Liknande händelser utspelade sig i Mariupol vid Svarta havet för drygt en vecka sedan, vilket Proletären tidigare rapporterat om. Då attackerade fascisterna en samling unga motståndare till Kievjuntan. En 17-årig flicka dödades och åtskilliga fler skadades. En del fick men för livet.

Agerandet är alltid detsamma. Fascisterna i Högersektorn kommer från väst i busskaravaner, slår till när ingen väntar och drar sig snabbt tillbaks.

Armén sätts in mot folket

Mario Sousa

Proletären 7/5 2014

Det är inte bara fascistiska grupper som beordrats mot folket i södra och östra Ukraina. Även armén har skickats till flera städer och byar.

De senaste dagarna har staden Mariupol invaderats av den ukrainska armén. Vare sig beväpnad eller förberedd på att göra motstånd. Ändå går de ut på gatorna, skriker ”fascister” åt soldaterna och att de ska åka tillbaka till Kiev.

I Kramatorsk sköt armésoldater mot obehäpnade människor och dödade tio.

I Slavjansk har armén samlat ett stort antal trupper med tanks och helikoptrar för att slå ner upproret. Hittills har de inte lyckats. Istället har tre helikoptrar skjutits ned av de som vill ha bort Kievjuntan. Under måndagen uppges uppemot trettio personer ha dödats i striderna.

Arméns agerande har inte varit konsekvent. Ibland har soldaterna bara vänt om när de sett befolkningens avsky, ibland har de höjt sina vapen mot befolkningen.

Redan innan statskuppen i Kiev stod det klart att armén och polisen var osäkra kort i maktkampen. Sympatierna inom armén och polisen är delade. Detta är säkert en anledning till att kuppmaakarna varit tvungna att skaffa sig en egen armé av påkbeväpnade fascister för att lyckas med sina syften.

Men när kuppen var ett faktum och makten i Kiev föll i deras händer infann sig ett problem. Hur ska man ta över landet? Bara med hjälp av polis och militär kan man slå ner folket och tvinga det att acceptera en högerregim som för samhället allt närmare en total fascistisering.

Kuppregeringen kallade då till sig frivilliga inom armén och bildade en styrka med dessa. Det är de vi nu ser. Det är folk från västra Ukraina som har anmält sig som frivilliga och som skickas österut.

Det rapporteras att de har fått dubbla månadslöner. Det verkar rimligt, så brukar det gå till när fascister vill få tag i anhängare. Men om man ser till Ukrainas storlek måste man ändå dra slutsatsen att denna styrka inte kommer att räcka till.

Den stora frågan är hur alla de soldater och officerare som hittills har varit passiva kommer att agera i framtiden. Minst hälften har ryska som modersmål. Kommer de att acceptera att deras ursprung, kultur, traditioner och språk totalt omintetgörs?